

Kamçı

– Fırat AVCI · 27 Şubat 2010

Duvarımızda, sıralı ve biçimli duruşlarıyla hep vardır onlar. Hangisini elimize alıp, hangisiyle kendimize dokunursak, onun dümen suyunda ilerleriz...

Her zaman, sadece bir tanesi olmaz elimizde tuttuğumuz. Hep değişkendir, hep geçişkendir aslında. Fakat bazılarımız, içlerinden biri ya da bir kaçına daha bir önem veririz. İşte bu sayede oluşur kişiliğimiz, karakterimiz...

Şimdi soralım kendimize: en çok hangisi?

Öfke? nefret? şehvet? sevgi? kaygı? bitiriş? başlayış? yakarış? haykırış? eksiliş? tümleyiş? aşk? ihtiras? hırs? özleyiş? vaz geçiş? ediniş? yok ediş? var ediş? kaçış? geliş? gidiş? okuyuş? yazış? sesleniş? duyuş? susuş? söyleyiş? saldırış? savunuş? götürüş? getiriş? direniş? teslim oluş? başarıma isteği? umutsuzluk? izleyiş? izleniş? bilinme isteği? farkedilmekten uzak duruş? biliş? öğreniş? her şeyi bildiğimizi düşünmenin verdiği güveniş? insanlara olan güvenin azlığı? çokluğu? yalnızlık? kalabalıklaşmaktan rahatsızlık? çoğalış? azalış? ürküntü? çöküntü? yarına varma arzusu? dünde kalma ağrısı? cam kesiği kanayışları? candan sarılışlar? yandan gülümseyişler? gizlice ağlayışlar? sinsice sokuluşlar? açıkça yalvarışlar? tükenmişlik duygusu? her şeye yeniden başlayabilme telaşı? sorular? yanıtlar? umursamaz tavırlar? sorumluluk bilinciyle, her yeri kuşatışlar? söz verişler? sözleri es geçişler? kilitli sandıklar? kendimize varışlar?...

Ben, ancak bu kadarını sayıp, bir bakın istedim hangisi elinizde en fazla duruyor. Belki sizde, duvarınızda, benim sayamadığım kadar çok ve belki anlamını bilemediğim kadar yok, var, eksik, fazlası vardır. Siz hangisiyle dokunuyorsunuz benliğinize en çok? esenlikler dilerim efendim...